

allerede Kong Christian den 8de under 4de December 1844 resolverede, at der skulde udbetales til den tyske Kirke i Hull et Beløb af 20 Pstr. om Aaret. Det gik saaledes i nogle Aar, men saa udbrød Krigen, og i 1850 besluttede man at bygge en dansk Kirke derovre, til hvilken dette Bidrag saa skulde ydes. Dette skete ogsaa i nogle Aar, men det viste sig da, at den Præst, som var ansat derovre ikke var det danske Sprog mægtig, Bidraget standsede derfor, men det varede ikke længe, inden Spørgsmaalet kom op igen, og næste Aar blev det atter tilstaaet, men dog kun med det halve Beløb, nemlig 10 Pstr., og det har staaet paa det siden den Tid.

Hvad nu det andet Punkt angaar, dette Tilskud til Seamens' hospital society i London, er det endnu ældre. Allerede Kong Frederik den 6te har i 1831 beghjndt at yde Bidrag dertil, nemlig 100 Pstr. Det blev ydet i nogle Aar; maaste der undertiden var Spring i det, thi i 1867, tror jeg det var, kom der en Skrivelse derovrefra, hvori man gjorde opmærksom paa, at man hellere end disse usikre Bidrag ønskede et mindre Bidrag, naar man saa kunde være sikker paa at faa det aarlig. Det gik man saa ind paa, og siden den Tid er der svaret dette mindre Beløb af 20 Pstr.

Med Hensyn til det tredje ganske lille Beløb af 2 Pstr. 2 Sh., som er blevet givet et velgørende Selskab i Hull, har jeg ikke kunnet paavise, hvorfra dette egentlig skriver sig, men kun saa meget kan jeg sige, at i over 25 Aar har denne Sum været udbetalt. Naar man nu spørger om, med hvad Ret jeg har udbetalt dette, kan jeg kun sige, at jeg ikke har noget bestemt for det, ikke nogen Resolution eller noget saadant, men jeg vil sige, at da der fra et saa langt tilbage-liggende Tidspunkt har været betalt en saadan Sum, da der med Hensyn til de to andre Beløb oprindelig har været kongelig Resolution derfor, altsaa de ældste, jeg kan paavise fra 1831 og 1844, da Rigsdagen gennem denne Række af Aar stiltiende har godkendt, hvad der er sket fra Udenrigsministeriets Side, og da det i og for sig er saa smukke, gode og nyttige Formaal, som det er, har jeg ikke taget i Betænkning at vedblive med at udbetale disse Summer. Jeg vil dernæst føje til, at navnlig hvad de to sidste Punkter angaar, er det netop Summer, som ere udbetalte i Djemed, der falde ind under Konsulaternes Omraade. De have den Opgave at skulle sørge for værdige trængende Landsmænd, navnlig Somænd i Udlandet, og de komme lettere til det paa denne Maade, end om de f. Eks. skulde

underholde dem selv og betale for dem. Som et Eksempel skal jeg anføre, at i 1867 blev det opgjort, hvor mange af vore Somænd der ere blevne forplejede i denne Stiftelse, og det viste sig da, at det var 55 Individer, som vare blevne forplejede og underholdte der. Det kostede Stiftelsen der ovre 220 Pstr., medens det kun fastede os 20 Pstr.; det var jo en overordentlig stor Gevinst. Det samme gælder om det mindre society, om man vil kalde det saaledes, hvortil der bidrages dette mindre Beløb af 2 Pstr. 2 Sh. — Jeg vilde derfor finde det meget ufornuftigt, hvis man vilde trække et saadant Tilskud tilbage. Efter dette kan jeg ikke finde tilstrækkelig Anledning til at gøre nogen Forandring i dette Tilskud eller i den Fremgangsmaade, som jeg har fulgt, og jeg tror ogsaa at turde smigre mig med det Haab, at det høje Ting vil godkende dette.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Under første Behandling faldt der fra den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Th. Nielsen) nogle Udtalelser angaaende Aalborg Latin-skole og den dertil medgaaende Udgift, som karakteriseredes af det ærede Medlem paa en meget streng Maade. Efter hans Mening skulde der foreligge en uforvarlig Opslen med Statens Midler, det, at en Skole af dette Omfang havde kostet omtrent halvfjerde Hundrede Tusind Kroner, var for galt, og hvis Forholdene havde medført, at han i øvrigt havde indstillet Regnskabet til at passere, vilde han dog have gjort udtrykkelig Indstilling, med Hensyn til dette Punkt mod den paaagældende Minister, for at der senere kunde finde Rigsretsstiltale Sted. Da jeg var forhindret fra at være til Stede ved første Behandling, skal jeg tillade mig nu ved anden Behandling af Sagen at meddele nogle Oplysninger, hvorefter jeg tror, at man vil finde — hvorledes man i øvrigt end kan dømme om denne Udgift —, at det dog har været for skarpe Ytringer, der ere faldne, og at den Minister, som har Ansvar for denne Udgift, efter min Opfattelse med No maa kunne imødesee en eventuel Rigsretsstiltale om denne Sag, — Det drejer sig om to Ting; den første er, om der var tilstrækkelig Grund til at bygge en ny Skole i Aalborg. For saa vidt dette Spørgsmaal overhovedet skal besvares efter Hensynet til, om der var Trang og Nødvendighed derfor, saa forelaa det med Hensyn til den gamle Skole oplyst for vedkommende Myndigheder, at den maatte siges at være ubrugbar længere som Skole. De Mangler, som vare oplyste, gik ud paa, at Skolen, som var